

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — რიცხვი ჩვიდმეტი

მეორე ვაი — ნაწილი მეოთხე

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 და 637

„გასაღები“, რომელიც ხსნის უფსკრულს, არის ნინევეს ბრძოლა, აღსრულებული 627 წელს, მუჰამედის 632 წელს გარდაცვალებამდე ხუთი წლით ადრე. ხუთი წლის შემდეგ, 637 წელს, მუსლიმურმა ძალებმა დაიპყრეს სპარსეთის დედაქალაქი — იმ ორი დიდი ზესახელმწიფოდან ერთ-ერთისა, რომლებიც ნინევეს ბრძოლაში იყვნენ ჩაბმულნი. ამ მოვლენამ შუა აღმოსავლეთში ძალთა ბალანსი დრამატულად შეცვალა. 627 წლის ნინევეს ბრძოლამ გამოფიტა სპარსეთის იმპერიის ძალა, და ათი წლის შემდეგ სპარსეთის იმპერიამ არსებობა შეწყვიტა.

დამდაბლება — 782

მუჰამედის სიკვდილიდან 632 წელს გასული ას ორმოცდაათი წლის შემდეგ, 782 წლის აბასიანთა ლაშქრობისას, აბასიანთა არმიამ (როგორც იტყობინებიან, დაახლოებით 95,000 კაცმა) მცირე აზიაში (თანამედროვე თურქეთის ტერიტორიაზე) ბიზანტიის სამფლობელოში მასშტაბური შეჭრა წამოიწყო. ისინი წინ წაიწიეს თვით ქრიზოპოლისამდე, რომელიც კონსტანტინოპოლის პირდაპირ, ბოსფორის სრუტის გაღმა მდებარეობდა, და ამგვარად ძალზე მიუახლოვდნენ ბიზანტიის დედაქალაქს. ბიზანტიელებმა, დედოფალ ირინეს მმართველობის ქვეშ, მძიმე დამარცხება იწვნის. ამის შედეგად, ბიზანტიელები იძულებულნი გახდნენ დაედოთ დამამცირებელი სამწლიანი ზავი, რომლის თანახმადაც ისინი თანხმდებოდნენ ყოველწლიურად გადაეხდათ დიდი ხარკი (დაახლოებით 70,000–90,000 ოქროს დინარი), აგრეთვე გადაეცათ აზრეშუმის სამოსელი და მძევლები. ეს ლაშქრობა VIII საუკუნის განმავლობაში აბასიანთა ერთ-ერთი უდიდესი და ყველაზე წარმატებული შეჭრა იყო ბიზანტიის მიწებზე. მან წარმოაჩინა აბასიანთა სახალიფოს მზარდი ძლიერება და ბიზანტიის იმპერიის განგრძობადი დაკნინება.

ხუთი თვე

გამოცხადების წიგნის მეცხრე თავში ორჯერ არის მოხსენიებული „ხუთი თვე“, რაც ას ორმოცდაათ წელს უტოლდება: ერთხელ — მეხუთე მუხლში, და კვლავ — მეათე მუხლში.

და მიეცათ მათ, რომ არ მოეკლათ ისინი, არამედ ხუთი თვე ეწამებინათ; და მათი ტანჯვა იყო, ვითარცა ტანჯვა მორიელისა, როდესაც იგი კაცს დასცემს. და იმ დღეებში ადამიანები სიკვდილს დაუწყებენ ძებნას და ვერ ჰპოვებენ მას; და ინდომებენ სიკვდილს, და სიკვდილი გაექცევა მათ. და კალიების სახეები ჰგავდა

საომრად გამზადებულ ცხენებს; და თავებზე თითქოს ოქროს მსგავსი გვირგვინები ედგათ, და მათი სახეები იყო, ვითარცა სახეები კაცთა. და ჰქონდათ თმა, ვითარცა თმა დედაკაცთა, და მათი კბილები იყო, ვითარცა კბილები ლომთა. და ჰქონდათ ჯავშნები, თითქოს რკინის ჯავშნები; და მათი ფრთების ხმა იყო, ვითარცა ხმა ეტლებისა მრავალი ცხენით, ბრძოლაში მიმავალთა. და ჰქონდათ კუდები, მორიელთა მსგავსნი, და მათ კუდებში იყო ნესტრები; და მათი ძალა იყო, რომ ვნებოდანთ ადამიანთათვის ხუთი თვე. გამოცხადება 9:5–10.

გამოცხადების მეცხრე თავში აღწერილი მეხუთე საყვირის ქვეშ არის ას ორმოცდაათწლიანი ორი განსხვავებული წინასწარმეტყველური პერიოდი. პირველი გრძელდება მუჰამედის სიკვდილიდან 632 წელს აღმოსავლეთ რომის იმპერატორი ირინეს დამცირებამდე 782 წელს. მეცხრე თავი მეტად დაწვრილებით აღწერს ისლამის აღზევებას. 606 წელს ტომების გაერთიანებიდან, 627 წელს ნინევეს ბრძოლამდე, 632 წელს მუჰამედის სიკვდილამდე, შემდეგ კი 637 წელს სპარსეთის დამარცხებამდე, ისლამის აღზევება და დაცემა გულდასმით არის მოხაზული ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში. არაბეთის ისლამი არის ის ძალა, რომელიც წარმოდგენილია ტანჯვის შესახებ პირველ ასორმოცდაათწლიან წინასწარმეტყველებაში. ტომების გაერთიანება მუჰამედის მიერ 606 წელს; შემდეგ 627 წელს ნინევეს „საკვანძო“ ბრძოლა, რასაც მოჰყვა მუჰამედის წინასწარმეტყველება დაახლოებით 628 წელს როგორც სპარსეთის, ისე რომის დაღუპვის შესახებ, და შემდეგ მისი სიკვდილი 632 წელს. ეს თარიღები წარმოადგენს მოვლენათა განსაზღვრულ თანმიმდევრობას ისლამის ხაზში.

მუჰამედის 632 წელს გარდაცვალებიდან ას ორმოცდაათი წლის შემდეგ, ისლამის ძალაუფლების საყრდენი არაბეთიდან თურქეთში გადავიდა, რადგან მან აღმოსავლეთ რომი უკუაგდო თვით კონსტანტინოპოლამდე. პირველი ვაება არაბეთის ისლამს წარმოადგენდა, ხოლო მეორე ვაება — თურქეთის ისლამს. პირველი ვაების ფარგლებში, ორივე ასორმოცდაათწლიანი დროითი წინასწარმეტყველება განსაზღვრავს განსხვავებას არაბეთის ისლამსა და თურქეთის ისლამს შორის, ისევე როგორც იმავე ქვეყნების ეს განსხვავება წარმოდგენილია პირველ და მეორე ვაებას შორის.

პირველი ას ორმოცდაათი წელი დაიწყო სპარსეთის დაცემით და დასრულდა იმით, რომ რომი კონსტანტინოპოლის კედლებში იყო მომწყვდეული. მეორე ას ორმოცდაათწლიანი პერიოდი დაიწყო ოსმანის (რომელსაც ოტმანსაც უწოდებენ) გამარჯვებით ნიკომედიასთან. ნიკომედიასთან ოსმალთა გამარჯვება გულისხმობს ნიკომედიის ალყას (თანამედროვე იზმიტი, თურქეთი), რომელიც მიმდინარეობდა 1333-დან 1337 წლამდე, როდესაც სულთანმა ორჰან ღაზიმ (ოსმან I-ის, ოსმალთა ბეილიქის დამფუძნებლის, ძემ) ალყა შემოარტყა ბიზანტიის მნიშვნელოვან ქალაქ ნიკომედიას. ქალაქი რამდენიმე წლის განმავლობაში უძლებდა, მაგრამ ბოლოს 1337 წელს შიმშილისა და მარაგების სიმცირის გამო დანებდა. ბიზანტიურ გარნიზონს კონსტანტინოპოლში გასვლის ნება მიეცა. ნიკომედია მცირე აზიაში (ანატოლიაში) ბიზანტიის ერთ-ერთი უკანასკნელი მთავარი სიმაგრე იყო. მისმა დაცემამ არსებითად დაასრულა ბიზანტიის მმართველობა დასავლეთ ანატოლიის უმეტეს ნაწილზე. ამ

გამარჯვებამ ოსმალებს მისცა საშუალება განემტკიცებინათ თავიანთი ძალაუფლება ბითინიაში და კიდევ უფრო გაფართოებულიყვნენ ბოსფორის სრუტისკენ. ეს იყო მნიშვნელოვანი საფეხური კონსტანტინოპოლის საბოლოო ოსმალურ დაპყრობამდე (რაც საუკუნეზე მეტი ხნის შემდეგ, 1453 წელს, მოხდა). ეს ალყა ხშირად განიხილება, როგორც ერთ-ერთი უმთავრესი ადრეული გამარჯვება, რომელმაც მცირე ოსმალური ბეილიქი აღმავალ რეგიონულ ძალად გარდაქმნა.

როდესაც პირველი საყვირის შიგნით არსებული მეორე ასორმოცდაათწლიანი პერიოდი დასრულდა 1449 წლის 27 ივლისს, უკანასკნელმა კონსტანტინემ ისლამური სულთნისგან ითხოვა ნებართვა აღმოსავლეთ რომის ტახტზე ასასვლელად; ამგვარად, მან დაითმინა იგივე დამცირება, რაც იმპერატორმა ირინემ განიცადა გამოცხადების მეცხრე თავის ორი „ხუთთვიანი“ პერიოდის პირველი ასორმოცდაათი წლის დასასრულს. „იმპერატორმა ირინეს“ და აგრეთვე „უკანასკნელი კონსტანტინეს“ დამცირება განასახიერებდა ოსმალთა შემდგომ დამცირებას, როდესაც მეორე ვაის დროითი წინასწარმეტყველების დასასრულს მათ ეგვიპტის საფრთხისგან დასაცავად ოთხ დიდ ევროპულ ძალას მიმართეს.

პანთეონი

პიონერებმა სწორად გაიგეს და ასწავლიდნენ, რომ დანიელის მერვე თავის მეთერთმეტე მუხლში არსებული ფრაზა — „მისი საწმიდრის ადგილი დაემხო“ — კონსტანტინეს მიერ აღსრულდა.

დიახ, მან თავი აღიმალა თვით მხედრობის მთავრამდეც კი, და მის მიერ ყოველდღიური მსხვერპლი მოისპო, და მისი საწმიდრის ადგილი დაემხო.

აქ მოხსენიებული „საწმიდარი“ იყო რომის ქალაქში მდებარე პანთეონის ტაძარი, ხოლო იმ ტაძრის „ადგილი“ იყო რომი. რომი „დაემხო“ კონსტანტინეს მიერ, როდესაც მან თავისი იმპერიის დედაქალაქის კონსტანტინოპოლში გადატანა არჩია 330 წელს. მეთერთმეტე მუხლი უკავშირდება გამოცხადების მეცამეტე თავს, ხოლო მეორე მუხლი იმავე მოვლენებს ასახელებს.

და მხეცი, რომელიც ვიხილე, იყო ვეფხვის მსგავსი, და მისი ფეხები — როგორც დათვის ფეხები, და მისი პირი — როგორც ლომის პირი; და მისცა მას გველეშაპმა თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება.

გველეშაპი იყო წარმართული რომი, და წარმართულმა რომმა თავისი ძალაუფლების „საყდარი“ გადასცა რომაულ ეკლესიას 330 წელს, როცა დედაქალაქი აღმოსავლეთში გადაიტანა; ამგვარად დატოვა ძალაუფლების ვაკუუმი, რომლითაც პაპის ეკლესიამ სიამოვნებით ისარგებლა. როცა აღმოსავლეთ რომის ხაზს ვიწყებთ 330 წლიდან 1453 წლამდე, ვხედავთ, რომ აღმოსავლეთ რომის წინასწარმეტყველების დასაწყისში ქალაქი რომი დამცირებულ იქნა კონსტანტინეს მიერ რომის უარყოფით. ეს დამცირება განმეორდა იმპერატორმა ირინეს დროს, 782 წელს, ტანჯვის პირველი ას ორმოცდაათი წლის დასასრულს. ორივე ეს დამცირება განმეორდა უკანასკნელი კონსტანტინეს მიერ.

უცნაური აღზევებები და დაცემები

გამოცხადების მეცხრე თავის მეხუთე და მეექვსე საყვირები გვაწვდიან აღმოსავლეთი რომის დაცემის დეტალებს, და ამავე დროს აღწერენ ისლამის აღზევებასა და დაცემას. შთაგონება გვაუწყებს, რომ ვიკვლიოთ სამეფოთა „აღზევება და დაცემა“ დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში. ამ სამეფოებს აქვთ საკუთარი გამორჩეული ნიშნები, რომლებიც დაკავშირებულია მათი თავისებური „აღზევებისა და დაცემის“ მოვლენებთან. იუდას დაცემა იერუსალიმზე განხორციელებულმა სამმა თავდასხმამ გამოიწვია. ებრაელები ბაბილონში იქნენ ტყვედ წაყვანილნი და დაბრუნდებოდნენ სამი ბრძანებულების საფუძველზე, რომლებიც სათავეს დაუდებდნენ იმ 2,300 წელს, რომელმაც ისტორიის ასპარეზზე სამი ანგელოზის გამოჩენამდე მიიყვანა 1798 წლიდან 1844 წლამდე. ბაბილონი ერთ ღამეში დაეცა. რომი დაიშალა, და მისი დაშლის შიგნით რომის ორი ასპექტი გამოიკვეთა, დასავლეთ რომისა და აღმოსავლეთ რომის სახით. დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველ მესამედში პტოლემეური იმპერიისა და სელევკიდური იმპერიის აღზევება და დაცემა პაპური რომის აღზევებისა და დაცემის ტიპს წარმოადგენს. ეს მოწმობა უბრალოდ ალექსანდრესა და საბერძნეთის დაშლის ისტორიის დასკვნას წარმოადგენს. რომისაგან განსხვავებით, საბერძნეთი ოთხ ნაწილად გაიყო, რომლებიც საბოლოოდ ორად იქცა. რომი აღმოსავლეთად და დასავლეთად გაიყო, ხოლო ამის შემდეგ დასავლეთი რომი წინასწარმეტყველურად სამ ნაწილად დაიყო, რაც რომის სამმაგ მმართველობას წარმოაჩენს. რაც შეეხება აღმოსავლეთ რომს, კონსტანტინემ თავისი სამეფო თავის სამ ძეს გაუყო. ცხადია, დასავლეთი და აღმოსავლეთი რომი პარალელურ ხაზებს წარმოადგენენ, რომლებიც რომაულ ეკლესიასა და რომაულ სახელმწიფოს გამოხატავენ. ამ ორმაგ დაყოფასთან ერთად არსებობს შემდგომი სამმაგი დაყოფაც. საბერძნეთი ოთხიდან ორად იქცა, ბაბილონი ერთ ღამეში დაეცა, იუდა სამი თავდასხმით დაეცა. ისლამის შემთხვევაში მათი „აღზევება“ წარმოჩენილია როგორც „გათავისუფლება“, ხოლო მათი „დაცემა“ — როგორც „შეკავება“.

მათი აღზევება დაიწყო მუჰამედით, და ისინი შეზღუდულ იქნენ 1840 წლის 11 აგვისტოს. ისინი გათავისუფლდნენ და დაუყოვნებლივ კვლავ შეიზღუდნენ 9/11-ზე. ისინი ახლახან კვლავ გათავისუფლდნენ 2023 წლის 7 ოქტომბერს და მას შემდეგ შეზღუდულნი არიან ღაზაში. ისლამი კვლავ გათავისუფლდება, რათა აღნიშნოს მხეცის ხატის დადგინება. ისლამური წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზი, რომელიც წარმოდგენილია გამოცხადების წიგნის მეცხრე-მეთერთმეტე თავებში, განსაზღვრავს მესამე ვაის ისლამის წინასწარმეტყველურ ისტორიას. „მესამე ვაის ისლამის წინასწარმეტყველური ისტორია“ ასევე წარმოდგენილია მეშვიდე ანგელოზით და ასევე მესამე ანგელოზით. მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც მეშვიდე ანგელოზმა იწყო ხმის გაცემას. მესამე ანგელოზი და მესამე ვაი შევიდნენ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში 9/11-ზე. 9/11-დან კვირის კანონამდე პირველი და მეორე ვაის წინასწარმეტყველური ისტორია მეორდებოდა და კვლავაც მეორდება.

ნინევეს ბრძოლის „გასაღები“ რომსა და სპარსეთს — ორ ძალას — ისლამთან უშუალო და განუყოფელ კავშირში აქცევს. ნინევე წმიდა წერილის ნებისმიერ სხვა მონაკვეთზე უფრო მკაფიოდ მიუთითებს როგორც დასავლეთ, ისე აღმოსავლეთ რომის თანდათანობით აღსასრულზე.

ჰეროდე გველეშაპის სიმბოლოა; იგი რომს წარმოადგენდა. ქვეყნის დასასრულს გველეშაპი არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია. კვირადღის კანონის დროს მეექვსე სამეფო ეცემა, მეშვიდე იწყება, მაგრამ ისინი თავიანთ სამეფოს მერვე სამეფოს გადასცემენ სწორედ თავიანთივე დაბადების დღის ნადიმზე. მეშვიდე სამეფო ახლადაა შობილი და დაუყოვნებლივ თანხმდება, რომ თავისი სამეფო ერთი საათით გადასცეს ბაბილონის მეძავს, როგორც ეს წინასწარ იყო ნასახული იმით, რომ ჰეროდემ სალომეს თავის სამეფოს ნახევრამდე აღუთქვა.

ზუსტად იქ, სადაც შეერთებული შტატები ეცემა, იზადება გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია და ხორციელდება სამმაგი კავშირი. ჰეროდე არის გველეშაპი, ჰეროდია კი — პაპობა, ხოლო შეერთებული შტატები — სალომე. ჰეროდე უკანონო საქორწინო კავშირში იმყოფებოდა, რადგან იგი თავისი ძმის ცოლზე იყო დაქორწინებული, და წინასწარმეტყველურ დონეზე იგი სალომესთან სისხლისაღრევით კავშირშიც იმყოფებოდა, რადგან ცხადია, რომ მისი ცეკვისას მის მიმართ ვნებით იყო აღძრული. გველეშაპს ურთიერთობა აქვს როგორც დედასთან, ისე ქალიშვილთან. ამის დანახვა მნიშვნელოვანია მაშინ, როდესაც დაადგენ, რომ დასავლური და აღმოსავლური რომი, შესაბამისად, წარმოადგენს საეკლესიო ოსტატობასა და სახელმწიფო მმართველობის ოსტატობას. რომმა, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფომ, წინასწარმეტყველურად პაპობა ტახტზე დასვა და ამით წინასახედ გამოხატა შეერთებული შტატები, რომელიც კვლავაც დასვამს პაპობას ტახტზე.

დასავლეთ რომის თანდათანობითი დაღუპვა 330 წლიდან 476 წლამდე წარმოადგენს შეერთებული შტატების თანდათანობით დაღუპვას 1798 წლიდან კვირადღის კანონამდე. წელი „330“ და წელი „1798“ ორივე წინასწარმეტყველური საზღვრებია, რომელთაც დანიელის წიგნში ეწოდება „დანიშნული ჟამი“ ან „აღსასრულის დრო“. 330 აღნიშნავს დასავლეთ და აღმოსავლეთ რომის დასაწყისს. ორივეს დასასრული რომელიც მმართველის დამცირებაა, ისევე როგორც კონსტანტინემ დასაწყისში დაამცირა ქალაქი რომი. 476 იყო წინასწარმეტყველური პერიოდის დასასრული, რომელიც აღნიშნავს, თუ როგორ დაიშალა რომის სახელოვანი პოლიტიკური წყობა სამ საფეხურად. პერიოდს, რომელიც 330 წელს ქალაქის უარყოფით დაიწყო, მოჰყვა მათი მთელი პოლიტიკური წყობის დამცირება — მათი დიდებული რესპუბლიკა, რომელიც ძველი რომის მთავარი საამაყო საგანი იყო, დაინგრა, და საბოლოოდ მიაღწია 476 წელს, როდესაც რომზე აღარასოდეს იქნებოდა მმართველი, რომელიც ნამდვილი რომაული სისხლის ხაზიდან იქნებოდა. რომის ორი ხაზი, რომლებიც 330 წელს იწყება, და ის მონაკვეთი, სადაც ეს ორი ხაზი არის წარმოდგენილი, ასევე მოიცავს ხუთ-ხუთთვიან ორ წინასწარმეტყველურ ხაზს. დასავლეთ რომის ხაზი იწყება და მთავრდება თანდათანობითი დამცირებით. აღმოსავლეთ რომის ხაზი იწყება და მთავრდება თანდათანობითი დამცირებით 1449 წელს, როდესაც უკანასკნელმა კონსტანტინემ

მეფობისთვის ნებართვა ითხოვა.

ხუთთვიან პერიოდთაგან ერთ-ერთი წინასწარმეტყველების ცენტრად არაბული ისლამის დასასრულსა და 782 წელს თურქული ისლამის დასაწყისამდე მიჰყავს. ამ თარიღზე იმპერატორი ირინე დამცირდება, რაც შეესაბამება კონსტანტინე უკანასკნელის დამცირებას მეორე ხუთთვიანი წინასწარმეტყველების დასასრულს. თხუთმეტ მუხლიანი ერთი ოქტაგონის ფარგლებში მოცემულია ორი ხუთთვიანი წინასწარმეტყველება. ერთი ასახავს არაბეთის ისლამის ისტორიას, მეორე კი — თურქეთის ისლამს. ორივე აღმოსავლეთ რომის დამცირებით სრულდება. ერთ-ერთი წინასწარმეტყველების დასასრული აღსრულდა ქალის დამცირებით, მეორე კი — კაცის. ხაზი ხაზზე, ისინი მიუთითებენ ეკლესიისა და აღმოსავლეთ რომის სახელმწიფოს დამცირებაზე. ორივე დამცირება პირველი ვაის ისლამს მოაქვს. კონსტანტინე უკანასკნელის დამცირება 1449 წელს იწყებს ოთხწლიან პერიოდს, რომელიც 1453 წელს სრულდება კონსტანტინოპოლის კედლების დაცემით. 1449 წარმოადგენს დამცირებას, ხოლო 1453-ში კედლები ეცემა და სამეფო მთავრდება.

მუჰამადის სიკვდილი

ორი ხუთთვიანი პერიოდის ერთ-ერთი იწყება მუჰამედის სიკვდილით, რომელიც მეთერთმეტე მუხლში განსაზღვრულია, როგორც „მეფე, რომელიც მათზე იყო“.

და ჰყავდათ მათ თავზე მეფედ უფსკრულის ანგელოზი, რომლის სახელია ებრაულ ენაზე აბადონი, ხოლო ბერძნულ ენაზე ჰქვია აპოლიონი.

მათი მეფე იყო მუჰამედი, რადგან იგი პირველ მუხლშია იდენტიფიცირებული; ამიტომ იგი არ არის რაიმე სხვა ისლამური ფიგურა; იგი არის მუჰამედი, მეფე, ხოლო მეფე არის სამეფო, და ისლამი არის მუჰამედის სამეფო.

და მეხუთე ანგელოზმა საყვირი დასცა, და ვიხილე ვარსკვლავი, რომელიც ციდან მიწაზე ჩამოვარდა; და მას მიეცა უფსკრულის ჭის გასაღები. და გახსნა მან უფსკრულის ჭა; და ამოვიდა კვამლი ჭიდან, როგორც დიდი ღუმლის კვამლი; და დაბნელდა მზე და ჰაერი ჭის კვამლისაგან. და გამოვიდნენ კვამლიდან კალიები მიწაზე; და მიეცა მათ ძალაუფლება, როგორც მიწის მორიელებს აქვთ ძალაუფლება. გამოცხადება 9:1-3.

პირველი და მეორე ვაების განმეორება მესამე ვაების ფარგლებში შეესაბამება პირველი და მეორე ანგელოზების განმეორებას მესამე ანგელოზის ფარგლებში. მუჰამედს, მეფეს, მიეცა გასაღები უფსკრულის გასაღებად, ხოლო 9/11 მიუთითებს იმ დროზე, როდესაც მესამე ანგელოზი ძლიერდება. შემდეგ ქრისტე, როგორც ძღვევამოსილი ანგელოზი, ჩამოვიდა მაშინ, როდესაც ბალაამის პირველი დარტყმა წინასწარმეტყველურ ისტორიაში შევიდა. შემდეგ უფსკრული გაიხსნა და ისლამი კვლავ მსოფლიო ისტორიის საგნად იქცა. შემდეგ ქრისტემ თავისი ხალხი იერემიას ძველ ბილიკებზე დააბრუნა და მესამე ვაებისა და მესამე ანგელოზის უწყებამ გახმოვანება დაიწყო. 2015 წელს ტრამპმა გამოაცხადა თავისი განზრახვა, რომ პრეზიდენტობისთვის ეყარა კენჭი, რითაც აღძრა გლობალისტური გველეშაპის ძალები, და შემდეგ უფსკრულმა გამოუშვა

ათეიზმი, რომელმაც საბოლოოდ მოკლა ტრამპი სოდომისა და ეგვიპტის ქუჩებში. საკვირაო კანონთან ერთად მხეცი, რომელიც არის მერვე და რომელიც შვიდისაგან არის, ამოვა უფსკრულიდან. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის დასაწყისი და დასასრული უფსკრულის ძალის აღზევებას აღნიშნავს.

მხეცი, რომელიც იხილე, იყო და აღარ არის; და ამოვა უფსკრულიდან და წარწყმედაში წავა; და გაცდებიან დედამიწაზე მცხოვრებნი, რომელთა სახელები არ არის ჩაწერილი სიცოცხლის წიგნში ქვეყნიერების დასაბამიდან, როდესაც იხილავენ მხეცს, რომელიც იყო და აღარ არის, და მაინც არის. გამოცხადება 17:8.

ისლამი არის ის გასაღები, რომელმაც 11 სექტემბერს გახსნა უფსკრულის სიღრმე და რომელიც კვირა დღის კანონის დროსაც ხსნის უფსკრულის სიღრმეს. დაბეჭდვის დროის შუაგულში გლობალიზმის დრაკონ-მხეციც ამოვიდა უფსკრულის სიღრმიდან.

და როცა ისინი დაასრულებენ თავიანთ მოწმობას, მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულიდან, შეებრძოლება მათ, სძლევს მათ და მოკლავს მათ. გამოცხადება 11:7.

სამივე სასაზღვრო ნიშნულის გამხსნელი გასაღები, რომელიც უფსკრულიდან აღმომავალ ძალას ეკუთვნის, მიეცა მაჰმადს, ისლამის სამეფოს მეფეს. 627 წელს ნინევეს ბრძოლა წარმოადგენდა დაპირისპირებას ორ ძალას შორის, რომელმაც ორივე მეგრძოლის ძალა დააცარიელა და ამით ისლამს სწრაფად აღზევების საშუალება მისცა. გასაღები შემოტრიალდა 9/11-ზე და დაიწყო ისლამის აღზევება, თუმცა ამის შემდეგ მალევე იგი შეიზღუდა. ნინევეს ბრძოლა წინასახედ იყო წარმოდგენილი 9/11-ზე, რადგან იქ ისლამის აღზევება დაიწყო იმ დროს, როდესაც ძლევამოსილი ანგელოზი ჩამოვიდა, რათა თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა, და ვარსკვლავიც, რაც მაცნეს ნიშნავს, ასევე ჩამოვარდა ზეციდან. ნინევეს ბრძოლა ბოლოსაც არის წინასახედ წარმოდგენილი, როდესაც კვირა დღის კანონი მოვა და ბნელი საუკუნეების მეორე პერიოდი დაიწყება, რადგან ისლამური რელიგიის კვამლი დაფარავს მზეს.

ეგზეტერი

კვირა-დღის კანონი ტიპურად არის წარმოდგენილი მაშინ, როდესაც შუალამის ძახილის უწყება ექსეტერის ბანაკობრივ შეკრებაზე მოვიდა. მაშინ იწყება მხეცის ხატის აღმართვის საბოლოო მოძრაობები. ხატის ჩამოყალიბება, ანუ მისი აღმართვა, 9/11-ზე დაიწყო, მაგრამ ამ პერიოდის დასასრულს, შუალამის ძახილის გამოცხადების პერიოდი აგრეთვე წარმოადგენს მთელი იმ პერიოდის ფრაქტალს, რომლის განმავლობაშიც ხატის ჩამოყალიბება მიმდინარეობს და რომელიც 9/11-ზე დაიწყო. დასაწყისი წარმოადგენს დასასრულს. პირველი ვაი ტიპურად წარმოადგენს მესამე ვაის, ისევე როგორც პირველი ანგელოზი ტიპურად წარმოადგენს მესამე ანგელოზს. ნინევეს ბრძოლა ბეჭდვის დროის დასასრულში განსაზღვრავს ნინევეს ბრძოლას დასაწყისში. ნინევეს ბრძოლა კვირა-დღის კანონის დროს არის იმ ბეჭდვის დროის დასასრული, რომელიც 9/11-ზე დაიწყო, მაგრამ იგი აგრეთვე არის შუალამის ძახილის გამოცხადების პერიოდის დასასრული. ამიტომ ნინევეს ბრძოლა ტიპურად არის წარმოდგენილი შუალამის ძახილის გამოცხადების დასაწყისში; ეს განსაზღვრავს მხეცის ხატის

ჩამოყალიბების საბოლოო ნაბიჯებს შერეულ შტატებში, ხოლო კვირა-დღის კანონის დროს იწყება მხედის ხატის ჩამოყალიბების დასაწყისი მსოფლიოში. ნინევე არის გასაღები, რომელიც ათანაბრებს სხვადასხვა ხაზებს, რომლებიც თავიანთ სრულყოფილ აღსრულებას პოულობენ ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში.

შემდგომ სტატიაში გავაგრძელებთ.